

Syryja Minarollis

ERDHEN
DALLANDYSHET...

TIRANË, 1958

SYRJA MINAROLLI

~~23437~~
13625

SHKOLLËJA E SHTETËRE
E TIRANËS

Erdhën dallandyshet

Vend e vend trashëqar
nder turqit,
nëpjetë qytet, ndeshën fushës
si për të përdituar,

Pluarëve të këmbës
me këmbë të gjatë;
q'atëherë kishte qytet
dallandyshe të gjatë!

Shkëlqim i këmbës
shkëlqim i këmbës,
këndë vetë në këmbë
qytet e qytet të gjatë!

Si këmbë të gjatë
nëpjetë qytet të gjatë!

SHKËLLËJA E SHTETËRE

SHKËLLËJA E SHTETËRE

STYLA MINAROLLA

Redaktor: LL. SİLİQI

Redaktor: LL. SİLİQI

Tirazhi: 1.000

Stash: 2204-55

Shtypur në Stabilimentin «MIHAL DURI» —

NË VEND TË PARATHËNIES

ERDHËN DALLANDYSHET

Ç'kundërmon në katër anët
era trëndelinë,
tërë gas e cicërrime
dallandyshtet vinë.

Venë e vinë rreth e rrotull
duke ligjëruar,
ngjiten qiellit, ndehen fushës
si për t'u pushtuar.

Fluturuan te kasollja
ku kaq vjete qenë;
ç'është kjo, mos shohin ëndërr?
Folenë s'e gjenë!

Shkoi foleja, shkoi kasollja,
shkoi dhe baltovina,
këtë vit në këto vende
ç'na u ngrit uzina!

E tashi te kjo uzinë
ngritn', o një folë,—
ma gëzofshi moj ngaherë
shtëpizën e re!

Mirseardhët, dallandyshe,
me pranverën sot!
Shend e verë e krahë-hapur
ju presim ngamot!

NJË YLL

I thanë t'im gjyshi t'i falshe profetit.
U lut ai i gjori sa ditën dhe natën,
po hallet dhe brengat s'iu hoqën të shkretit,
dhe djersën dhe gjakun e shkriu për kafshatën!

Uria, kërbaci t'im atë ma çuan
ndër dhera të huaj që koskat t'i lerë.
Luftoi varfanjaku, — të tjerët fituan!
Për të qiell' i kaltër u nxi, u bë sterrë!

Më thanë dhe mua të mbroja vatanë
nga hasmi i tërbuar me armë e taborre.
I lashë fëmijët dhe gruan mënjanë,
rrembeva sëpat' e hanxhar e kosore!

Kuçedrën e shkula, e hodha në det,
ashtu si të parët Atdhenë e çlirova,
po vajtjen, urinë, pastaj dhe një mbret,
me gjakun që derdha këto veç fitova...

I thanë t'im biri: Ti ngreu për liri,
merr pushkë a sëpatë dhe malit përpjetë!
Fashizmin, tiranin ta bësh pluh'r e hi,—
me ty është Lenini, vëllezërit sovjetë!

Dhe i urët, i zbathur ndër male u ngjit,
me vdekjen në sy luftoi për lirinë.
Në qindra beteja një yll veç i ndrit,
në qindra fitore si prijs ka Leninë!

SI ATA

Te lëndin' e luleve
se ç'më qenke shtruar,
librin ti mes doçkave
mbake përqufuar.

Vogëlush syshkruari
rri lexon ngadale
luftënë që bënë
shokët nëpër male.

Le të mbushet zemëra
plot me krenari.
Po, prej atij gjaku
je, o bir, dhe ti!

Librin le mënjanë,
ngre sytë e vështron....
Ç'sheh ti tutje, maleve?
Thuaj ç'endërron?..

Mos iu shmang ti endrrave,
endërro, vëlla!
Le të ndez' dëshira
të jesh si ata!

VARFËRI E SHKRETE...

Varfëri e shkretë në kurbet të çoi,
t'i sillje shtëpisë zeher e kafshatë...
Bir, ku m'i le koskat, bir, kush të mbuloj,
kur si flet' e vjeshtës re në pyll të thatë?

Si e le të shkretë nënën e shtëpinë,
Si ta duroi zemra mallin për vatanë?
Aqë vjet sa rrojte, aqë vjet t'u nxinë,
dritë e djell njëherë sytë e tu nuk panë!

Vendin tonë, e mjera, e kish zullumqari.
Ç'ti bëj zemrës, djalë, dhëmbjen si ta shuaj...
O kurbet i shkretë, më të rëntë zjarri,
që na humbe djemtë larg në dhe të huaj!

SOT KAM VATAN

Jam zot i tokës, jam një fshatar,
që gaz e djell s'pash' kurrë,
që mora pushkën dhe hapa zjarr
dhe skllavërinë, që më dha varr,
e bëra shkrumb e zhurë.

Më shtypi beu për kaqë vjetë,
më thirri: — Dreq, m'u hiq!
Më mori tokën, më mori qetë,
pastaj më lidhi si deshi vetë
dhe dinte se më vdiq...

Por kur një ditë zëri i kushttrimit
buçiti anembanë,
në ballë e vura yll' e çlirimit,
në krah e hodha pushkën e trimit
me shokët partizanë.

Në brez un' kisha një ball fishekë,
në zemër kisha zjarr,
në qafë torbën me bukë e qepë
iu ngjita malit gjer lart në retë,
Dhe hasmit i çel varr!

Për her' të parë ndjej lumturinë,
sot kam vatan, o shokë!
Kasollen shemba, ngrita shtëpinë,
besën e dhashë: me prijs Partinë
kopësht ta bëj këtë tokë!

DASHURIA E VERTETË

Më rrëmbeu kjo burbuqe,
Shtat' i hedhur si selvi,
Të dy faqet lulukuqe,
Buzët gjak, dhëmbët inxhi...
Po, kështu nis dashurija,
Kështu nis, vëlla, kështu;
Erdhi vjeshta, ik freskija
Dhe ky fill mbaron këtu!

Më rrëmbeu syr'i shkruar,
Syr' i zi, vetull— kurorë,
Që ze djeg në kraharuar,
Që ndez zemrën zjarr e horë...
Po, kështu nis dashurija,
Kështu nis, vëlla, kështu:
Ndizet flaka nga shkëndija,
Veç ky fill mbaron këtu!

Më rrëmbeu, thon' kjo vashë,
Se është shok në helm' e gas
Zjarr u ndeza, kur e pashë,
Porsi yll iu turra pas...
Po, kështu nis dashurija,
Kështu nis e kështu rron.
S'është flakë nga shkëndija,
Është djell, që s'perëndon!

LUM TI, MËSUES!

Mëngjezi shkrepë, kodrat zbardhëlojnë,
një erë e lehtë fryn mbi trendelinë,
Shihni fëmijt! Në shkollë po vrapojnë
si tufa zogjsh që zbresin mbi lëndinë...

Lexo ndër sytë e tyre lumturinë,
se ç'ditë e bardh' për ta po vegullon!
Lum ti, mësues, çfar' miq që po të vinë,
lum ti kë puth me mall e përqafon!

NË ZJARR E FLAKË

KY PRILL SIVJET

Ky prill sivjet si shënëndre
mbi atdhe sollj tufanin,
na nxivi qiellin,
na shojtj diellin,
na veshi zi vatanin!

Ne s'mund të vdesim ulur më
gjunjë,
qafën ta bëjmë frona!
S'na tremb hordhia,
na dhemb liria,
na dhembin viset tona..

E zjenë malet në katër anët,
kushtrimi i madh gjëmoi.
Në zjarr e flak,
mbi tokën gjak
flamuri i kuq valoi!